

DECYZJA NR DRR-WRRR.712.5.2020.EM PREZESA URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO

z dnia 24 sierpnia 2020 r.

**w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie umowy
o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2019/2020,
zawartej między STK S.A. a PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.**

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 13a ust. 1 oraz art. 30c ust. 6 i 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 1043), zwanej dalej „ustawą o transporcie kolejowym”, po rozpoznaniu wniosku PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie, z 14 kwietnia 2020 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego 22 kwietnia 2020 r.), o udzielenie zgody na rozwiązanie umowy nr 60/012/0167/19 z 5 listopada 2019 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2019/2020, zawartej z STK S.A. z siedzibą we Wrocławiu (obecnie: STK S.A. w restrukturyzacji),

- 1) wyrażam zgodę na rozwiązanie umowy nr 60/012/0167/19 o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2019/2020, zawartej 5 listopada 2019 r., pomiędzy PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie a STK S.A. z siedzibą we Wrocławiu (obecnie: STK S.A. w restrukturyzacji);**
- 2) niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

Stan faktyczny.

Umowa nr 60/012/0167/19 z 5 listopada 2019 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2019/2020, zwana dalej „Umową”, została zawarta pomiędzy PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., zwaną dalej „PKP PLK” lub „Zarządcą” a STK S.A., zwaną dalej „STK” lub „Przewoźnikiem”.

W piśmie z 14 kwietnia 2020 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego: 22 kwietnia 2020 r.), Zarządca zwrócił się do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK”, o udzielenie zgody na rozwiązanie Umowy z uwagi na nieuregulowanie opłat za 3 okresy rozliczeniowe oraz brak wpłat zaliczek (wymagane zabezpieczenie) przez Przewoźnika. Przedmiotowy wniosek, zwany dalej „Wnioskiem”, został uzupełniony o następujący załącznik - Umowę poświadczoną za zgodność z oryginałem, która została dostarczona do Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „UTK”, 4 maja 2020 r.

Do Wniosku dołączone zostało również pismo PKP PLK do STK z 28 lutego 2020 r., znak: IUS6d-82040-03/20, dot. wyznaczenia ostatecznego 14-dniowego terminu do uregulowania zaległych należności, wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Ponadto w niniejszym piśmie PKP PLK poinformowała Przewoźnika o skutkach nieuregulowania należności tj. o wystąpieniu z wnioskiem do Prezesa UTK o wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy. Ww. pismo zostało przesłane również do Prezesa UTK (data wpływu do UTK: 4 marca 2020 r.).

Uzasadniając Wniosek PKP PLK poinformowała, że prowadzone przez nią dotychczas działania windykacyjne nie doprowadziły do uregulowania przez Przewoźnika należności za korzystanie z infrastruktury kolejowej. Zarządca wskazał, że według stanu na dzień 6 kwietnia 2020 r., saldo bieżących wymagalnych należności wynikających z nieuregulowania faktur za korzystanie z infrastruktury kolejowej, wynosiło ~~☒~~¹.

¹ Oznaczenie ~~☒~~ pokazuje usuniętą treść będącą tajemnicą przedsiębiorcy.

Prezes UTK pismem z 30 kwietnia 2020 r., znak: DRR-WRRR.712.5.2020.2.EM, zawiadomił PKP PLK i STK, zwane dalej łącznie „Stronami”, o wszczęciu na wniosek Zarządcy postępowania administracyjnego w przedmiocie wyrażenia zgody na rozwiązanie Umowy.

Ponadto Prezes UTK zawiadomił Strony o uprawnieniach wynikających z art. 10 k.p.a., tj. o możliwości złożenia ostatecznych oświadczeń i stanowisk w sprawie, oraz wypowiedzi co do zebranych dowodów i materiałów, w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Dodatkowo, na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.), Prezes UTK poinformował PKP PLK, iż opłata z tytułu wydania decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej, została naliczona zgodnie z częścią I pkt 53 załącznika do ww. ustawy i wynosi 10 zł (słownie: dziesięć złotych). W tym samym piśmie Strony zostały również poinformowane, że do materiału dowodowego sprawy dołączono:

- 1) wniosek PKP PLK z 14 kwietnia 2020 r., o udzielenie zgody na rozwiązanie Umowy wraz z załącznikami, tj. Umową oraz pismem do STK z 28 lutego 2020 r. dot. nieregulowania zaległości płatniczych, wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru pisma;
- 2) licencję STK na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy nr WPR/106/2005;
- 3) certyfikat bezpieczeństwa STK – część A nr identyfikacyjny UE: PL1120150039;
- 4) certyfikat bezpieczeństwa STK – część B nr identyfikacyjny UE: PL1220170007;
- 5) autoryzację bezpieczeństwa PKP PLK nr PL2120150007.

Prezes UTK poinformował również Strony, że w związku z przepisami ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 374 z późn. zm.), na podstawie art. 15zrz ust. 1, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg przewidzianych przepisami prawa administracyjnego terminów, m.in. do dokonania przez stronę czynności kształtujących jej prawa i obowiązki, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres, przy czym zgodnie z treścią art. 15zrz ust. 7 czynności dokonane w celu wykonania uprawnienia lub obowiązku w okresie wstrzymania rozpoczęcia albo zawieszenia biegu tych terminów są skuteczne.

Następnie 2 czerwca 2020 r. PKP PLK dostarczyła do UTK pełnomocnictwo oraz potwierdzone za zgodność z oryginałem dokumenty załączone wcześniej do Wniosku tj. pismo do STK z 28 lutego 2020 r. dot. nieregulowania zaległości płatniczych, wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

STK korzystając z przysługującego jej uprawnienia do zajęcia stanowiska w sprawie pismem z 1 czerwca 2020 r. (data wpływu do UTK: 4 czerwca 2020 r.) wskazała, że Przewoźnik wystąpił do sądu o otwarcie wobec niej postępowania sanacyjnego. W związku z powyższym, STK wniosło do Prezesa UTK o niewyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy, bądź zawieszenie postępowania do czasu otwarcia wobec STK postępowania sanacyjnego. Jako załączniki do niniejszego pisma STK przekazała również, postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, VIII Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych z 31 kwietnia 2020 r. o zabezpieczeniu majątku Przewoźnika i ustanowieniu tymczasowego nadzorca sądowego, postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, VIII Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych z 21 maja 2020 r. o ustanowieniu zabezpieczenia, tj. poprzez zawieszenie postępowań egzekucyjnych toczących się przeciwko STK oraz uchylenie zajęć rachunków i wierzytelności. Przewoźnik przekazał również wyciąg ze sprawozdania tymczasowego nadzorca sądowego z 13 maja 2020 r.

Prezes UTK pismem z 5 czerwca 2020 r. znak: DRR-WRRR.712.5.2020.5.EM poinformował Strony o wyznaczeniu nowego terminu na załatwienie sprawy na 15 lipca 2020 r. oraz o dołączeniu do materiału dowodowego sprawy pisma STK z 1 czerwca 2020 r., o którym mowa wyżej.

STK pismem z 19 czerwca 2020 r., znak L. Dz. 180/2020 (data wpływu do UTK: 25 czerwca 2020 r.) poinformowała Prezesa UTK, że zgodnie z załączonym do pisma postanowieniem tj. postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych z 10 czerwca 2020 r. (sygn. akt VIII GR 8/20) w sprawie otwarcia postępowania sanacyjnego na wniosek STK, został ustanowiony zarządca sanacyjny. Zgodnie z załączonym postanowieniem Sądu Rejonowego we Wrocławiu, zarządcą sanacyjnym została ustanowiona Kaczmarek i Skonieczna Doradcy Restrukturyzacyjni spółka jawna. STK wskazała również, iż wierzytelność PKP PLK w związku z opłatami za korzystanie z infrastruktury kolejowej przez nią zarządzanej będzie objęta planem restrukturyzacyjnym.

Prezes UTK pismem z 2 lipca 2020 r. znak: DRR-WRRR.712.5.2020.7.EM, poinformował Strony o dołączeniu do materiału dowodowego pisma STK z 19 czerwca 2020 r., wraz z załącznikiem i wyznaczył Stronom termin 5 dni na ostateczne zajęcie stanowiska w sprawie. Ponadto, pismem z 17 lipca 2020 r. znak: DRR-WRRR.712.5.2020.8.EM, Prezes UTK poinformował, że nowy termin załatwienia sprawy został wyznaczony na 31 sierpnia 2020 r.

STK pismem z 5 sierpnia 2020 r. (data wpływu do UTK: 10 sierpnia 2020 r.) poinformowała o wpłacie obecnych należności na rzecz PKP PLK. Do pisma zostały załączone dwa potwierdzenia przelewów bankowych, pierwszy wskazujący na zapłatę w wysokości ~~XXXX~~ tytułem zaliczki na wykorzystanie zdolności przepustowej na przewóz rzeczy w rozkładzie jazdy 2019/2020 za okres lipiec 2020 r. oraz druga w wysokości ~~XXXX~~ za faktury nr ~~XXXX~~ oraz nr ~~XXXX~~. STK wskazała również, że jej sytuacja finansowa uległa uzdrowieniu i pozwala na stabilne realizowanie zobowiązań wobec kontrahentów. Ponadto zdaniem STK bieżące i terminowe regulowanie zobowiązań Przewoźnika świadczy o konsekwentnym, i rzetelnym realizowaniu planu restrukturyzacyjnego, którego realizacja jest nadzorowana przez właściwy miejscowo wydział gospodarczy sądu rejonowego i wyznaczonego zarządcę sanacyjny.

Mając na względzie powyższy stan faktyczny, Prezes UTK zważył, co następuje.

Niniejsze postępowanie zainicjowane zostało Wnioskiem, który wpłynął do UTK 22 kwietnia 2020 r.

Umowa została zawarta między PKP PLK posiadającą autoryzację bezpieczeństwa nr PL2120150007 a Przewoźnikiem posiadającym certyfikat bezpieczeństwa część A (nr PL1120150039), część B (nr PL1220170007) oraz licencję na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy nr WPR/106/2005, które zostały wydane przez Prezesa UTK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym, Prezes UTK jest centralnym organem administracji rządowej będącym krajową władzą bezpieczeństwa i krajowym regulatorem transportu kolejowego w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej m.in. z zakresu regulacji transportu kolejowego.

Natomiast stosownie do art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o transporcie kolejowym, *do zadań Prezesa UTK, w zakresie regulacji transportu kolejowego, należy nadzór nad sprawiedliwym i niedyskryminującym traktowaniem przez zarządców wszystkich aplikantów w zakresie dostępu do infrastruktury kolejowej przez nadzór nad zawieraniem umów o przydzielenie zdolności przepustowej oraz o wykorzystanie zdolności przepustowej.*

Konkretyzacją tego obowiązku jest art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym, który stanowi, że *rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej wymaga zgody Prezesa UTK, udzielonej w drodze decyzji.*

Stosownie do art. 13a ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem art. 13b ust. 2 i 3, przepisy k.p.a.

Zgodnie z treścią art. 104 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Wobec treści powyższych przepisów stwierdzić należy, że Prezes UTK jest organem właściwym do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Poza sporem pozostaje fakt, że Zarządca był uprawniony do skorzystania z możliwości określonej w art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym, jako strona Umowy będącej przedmiotem postępowania. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu *rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej wymaga zgody Prezesa UTK, udzielonej w drodze decyzji.* Jest to postępowanie prowadzone na wniosek, który złożyć mogą strony umowy, której dotyczy wniosek, a zatem Zarządca lub Przewoźnik.

Prezes UTK oparł ustalenia, mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy na twierdzeniach PKP PLK zawartych we Wniosku, na informacjach znajdujących się w dokumentach stanowiących załączniki do Wniosku oraz na faktach znanych Prezesowi UTK z urzędu, stwierdzając, co następuje.

Strony zawarły Umowę 5 listopada 2019 r. na okres obowiązywania rozkładu jazdy pociągów 2019/2020, tj. od 15 grudnia 2019 r. do 12 grudnia 2020 r. Umowa obowiązuje zatem w dacie wydawania przedmiotowej decyzji.

W § 7 Umowy Strony określiły za co w trakcie trwania rozkładu jazdy 2019/2020 PKP PLK będzie pobierać opłaty od Przewoźnika.

Zgodnie z brzmieniem wyżej wskazanego przepisu, *W ramach Umowy Zarządca pobiera opłaty:*

1) za minimalny dostęp do infrastruktury kolejowej obejmujący:

a) opłatę podstawową za zrealizowany przejazd pociągu,

- b) opłatę za postój pojazdów kolejowych nie krótszy niż 2 godziny na torach niebędących OIU,
 - c) opłatę manewrową za zrealizowane manewry;
- 2) rezerwacyjne za niewykorzystaną w całości lub części przydzieloną zdolność przepustową;
 - 3) za opracowanie studium rozkładu jazdy pociągów;
 - 4) za korzystanie z OIU.

Zgodnie z § 12 ust. 1 Umowy, za zrealizowane usługi Zarządca wystawia faktury w terminie do 7 dni po zakończeniu okresu rozliczeniowego. Natomiast, zgodnie z ust. 4 tego paragrafu obowiązkiem Przewoźnika jest wnoszenie opłat w terminie *21 dni od daty wystawienia faktur, na rachunek wskazany w fakturach*. Należy podkreślić, że stosownie do § 16 ust. 7 Umowy, w przypadku nieuregulowania przez Przewoźnika opłat przewidzianych Umową za 2 okresy rozliczeniowe lub nieprzedstawienia albo nieuzupełnienia wymaganego zabezpieczenia, o którym mowa w § 13, Zarządca zawiadamia o tym Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego i pisemnie wyznacza Przewoźnikowi dodatkowy ostateczny termin do zapłaty, nie dłuższy niż 14 dni od daty otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu i niedokonaniu przez Przewoźnika spłaty całej zaległej należności, Zarządca występuje do Prezesa UTK z wnioskiem o zgodę na rozwiązanie Umowy.

Z opisanego w niniejszej decyzji stanu faktycznego wynika, że Zarządca złożył do Prezesa UTK Wniosek, po wyczerpaniu środków dochodzenia zaległych należności, zgodnie z zasadami określonymi w § 16 ust. 7 Umowy. Przesłanką do wystąpienia przez Zarządcę do Prezesa UTK z wnioskiem o wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy jest zaleganie przez Przewoźnika z opłatami za 2 okresy rozliczeniowe. Fakt ziszczenia się ww. przesłanki potwierdza załączone do materiału dowodowego sprawy pismo Zarządcy do Przewoźnika, znak: IUS6d-82040-03/20 z 28 lutego 2020 r., w którym Zarządca wezwał STK do uiszczenia zaległych płatności z rozkładu jazdy 2019/2020 w ciągu 14 dni od daty odebrania pisma, zwrotne potwierdzenie odbioru tego pisma, a także sam Wniosek. Ze stanowiska przedstawionego przez PKP PLK we Wniosku wynika, że STK nie uregulowała płatności wynikających z Umowy za 3 okresy rozliczeniowe.

Przewoźnik pismem z 1 czerwca 2020 r. wskazał, że STK wystąpiła do sądu o otwarcie wobec niej postępowania sanacyjnego. W przedstawionym Prezesowi UTK stanowisku, STK wskazała, ~~...~~.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że STK nie zanegowała faktu, że na dzień 6 kwietnia 2020 r., saldo bieżących wymagalnych należności wynikających z nieuregulowania opłat przez Przewoźnika wynosiło ~~...~~ (zgodnie z Wnioskiem, STK nie uregulowała opłat wynikających z Umowy za 3 okresy rozliczeniowe oraz zaliczek). Tym samym, przesłankę z § 16 ust. 7 Umowy, pozwalającą Zarządcy na wystąpienie do Prezesa UTK z wnioskiem o zgodę na rozwiązanie Umowy, należy uznać za spełnioną.

We Wniosku Zarządca podniósł również fakt, że STK zalega wobec PKP PLK także z opłatami za wykorzystanie zdolności przepustowej z rozkładów jazdy 2017/2018 oraz 2018/2019 na łączną kwotę ~~...~~. Mając na względzie, że powyższa zaległość nie warunkuje wyrażenia przez Prezesa UTK zgody na rozwiązanie Umowy, to podkreślenia wymaga jednak, że wpływa ona na wiarygodność możliwości lub chęci uregulowania przez Przewoźnika obecnych (wynikających z Umowy) zobowiązań. STK w czasie trwania niniejszego postępowania administracyjnego nie zanegowała istnienia nieuregulowanych opłat na rzecz PKP PLK, a żadna ze Stron nie zgłosiła Prezesowi UTK faktu uiszczenia zaległości wskazanych we Wniosku.

STK w piśmie z 5 sierpnia 2020 r. poinformowała jedynie o wpłacie bieżących należności na rzecz PKP PLK. Do pisma zostały załączone dwa potwierdzenia przelewów bankowych, pierwszy wskazujący na zapłatę w wysokości ~~...~~ tytułem zaliczki na wykorzystanie zdolności przepustowej na przewóz rzeczy w rozkładzie jazdy 2019/2020, za okres lipiec 2020 r. oraz druga w wysokości ~~...~~ za faktury nr ~~...~~, oraz nr ~~...~~. Należności, których uregulowanie dowiodła STK w piśmie z 5 sierpnia 2020 r. (poprzez dołączenie stosownych faktur, jako załączników do pisma) wynikają z bieżących zobowiązań STK, wobec PKP PLK i nie wpływają na nieuregulowane opłaty za okres wskazany przez PKP PLK we Wniosku. Należy więc przyjąć, że STK nie dokonała zapłaty ww. opłat, co uzasadnia wydanie niniejszej decyzji. Należy również podkreślić, że przekazane stanowisko nie zawierało dodatkowych informacji, które mogłyby wpłynąć na wydane przez Prezesa UTK rozstrzygnięcie.

W ww. piśmie Przewoźnik stwierdził również, że zaległości wskazane przez PKP PLK wchodzą w zakres masy sanacyjnej, jednocześnie podkreślając, że proces restrukturyzacji (uzdrawiania sytuacji finansowej) STK przebiega pomyślnie.

Należy w tym miejscu wskazać, że Prezes UTK wydaje decyzję o zgodzie na rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej w oparciu o przepisy ustawy o transporcie kolejowym oraz weryfikuje, czy wydanie decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy nie będzie miało negatywnych ekonomicznych skutków

dla transportu kolejowego, jak również nie wywoła negatywnych konsekwencji dla rynku przewozów kolejowych, np. czy umowa nie obejmuje wykonywania przewozów kolejowych na kluczowych (ważnych) trasach kolejowych. Ocena kondycji finansowej STK nie jest natomiast przedmiotem niniejszego postępowania.

Podkreślenia wymaga, że wszelkie działania restrukturyzacyjne podjęte przez STK i opisane w pismach kierowanych do Prezesa UTK w związku z Wnioskiem PKP PLK nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazują bowiem jedynie na fakt, iż Przewoźnik podjął kroki mające na celu poprawę swojej sytuacji finansowej. Fakty przedstawione przez Przewoźnika, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem żaden z przepisów ustawy o transporcie kolejowym, ani Umowy zawartej między Stronami nie wskazuje, aby taka okoliczność stanowiła negatywną przesłankę do wydania przez Prezesa UTK zgody na rozwiązanie przedmiotowej Umowy. Prezes UTK w niniejszym postępowaniu nie jest także zobowiązany do badania procesu restrukturyzacyjnego podmiotu zalegającego z opłatami względem zarządcy ani do oceny efektów tej restrukturyzacji.

Zgodnie z ustawą o transporcie kolejowym, Prezes UTK jest organem regulacyjnym, w związku z tym wydając niniejszą decyzję, kierował się koniecznością zapewnienia równoprawnego traktowania wszystkich aplikantów. Prezes UTK wziął również pod uwagę uzasadniony interes Zarządcy przejawiający się w prawie do rozwiązania stosunku prawnego z kontrahentem nieregulującym zobowiązań umownych oraz konieczność zapewnienia ciągłości świadczenia usług na rynku kolejowym. Ponadto wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy może przyczynić się do bardziej efektywnego wykorzystania infrastruktury kolejowej przy zapewnieniu ciągłości płatności za usługi świadczone przez Zarządcę. Wskazać należy również, że Umowa, której Wniosek dotyczy, obejmuje wykonywanie przewozu towarów co oznacza, że rozwiązanie Umowy nie będzie miało znaczenia dla pasażerów i ich interes poprzez wydanie przedmiotowej decyzji nie zostanie naruszony.

Zgodnie z danymi za okres styczeń-kwiecień 2020 r., zebranymi przez Prezesa UTK² wynika, że udział w rynku przewozów kolejowych Przewoźnika jest niewielki. We wskazanym okresie było to odpowiednio 0,27% przewiezionej masy towarów i 0,31% wykonanej pracy przewozowej. Ponadto zgodnie z gromadzonymi przez Prezesa UTK danymi dot. rodzaju przewożonego towaru, STK zajmuje się przewozem m.in. węgla, rudy metali, produktów górnictwa i kopalnictwa, koksu czy metali i wyrobów metalowych. Należy więc stwierdzić, że jest wiele spółek kolejowych obsługujących ten sam segment i mogących przejąć dotychczasowy udział STK w rynku przewozów, nie zachodzi więc obawa powstania luki na rynku. Wydanie więc przez Prezesa UTK zgody na rozwiązanie Umowy nie zagraża zatem dobru ogólnie pojętego rynku kolejowego, a jednocześnie leży w uzasadnionym interesie Zarządcy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Prezes UTK uznał za zasadne wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy zawartej pomiędzy PKP PLK a STK.

Należy jednak podkreślić, że wyrażenie przez Prezesa UTK zgody na rozwiązanie Umowy nie determinuje jednak jej ostatecznego rozwiązania. To Zarządca podejmuje bowiem decyzję, czy skorzysta z takiej możliwości po otrzymaniu zgody Prezesa UTK, wydanej w świetle art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym. Ponadto wydanie przedmiotowej decyzji nie przesądza o możliwości rozwiązania tej Umowy w toku toczącego się postępowania sanacyjnego.

Prezes UTK nadał niniejszej decyzji, na podstawie art. 30c ust. 7 ustawy o transporcie kolejowym, rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie bowiem z przywołanym wyżej przepisem, *decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się jej rygor natychmiastowej wykonalności*. Przytaczany przepis ma charakter normy bezwzględnie obowiązującej. Oznacza to, że Prezes UTK nie może swobodnie decydować o tym, czy decyzja powinna mieć nadany rygor natychmiastowej wykonalności, czy też nie. Biorąc zatem pod uwagę jednoznaczny i obligatoryjny charakter tego przepisu, nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności było konieczne i uzasadnione.

Mając na uwadze zebrany w postępowaniu materiał dowodowy Wniosek PKP PLK zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższego, Prezes UTK orzekł jak w sentencji niniejszej decyzji.

POUCZENIE

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Prezesa UTK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej decyzji.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia

²<https://www.utk.gov.pl/pl/raporty-i-analizy/analizy-i-monitoring/statystyka-przewozow-to/16016,Dane-eksploatacyjne-w-2020-rMonthly-Statistics-2020.html>

doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa UTK. Wpis od skargi wynosi 200 zł i uiszczany jest gotówką do kasy sądu administracyjnego lub na rachunek bankowy tego sądu, zgodnie z art. 15 w zw. z art. 127 § 3 w zw. z art. 129 § 2 k.p.a. w związku z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 13 § 2, art. 52 § 1 i § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm. zwanej dalej „p.p.s.a.”) w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o prawo pomocy, obejmujące zwolnienie strony od kosztów sądowych oraz bezpłatne ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika, na zasadach określonych w art. 239 – 262 p.p.s.a.

Oplata.

Prezes UTK informuje, iż opłata z tytułu wydania decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej naliczona zgodnie z częścią I pkt 53 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.), wyniosła 10 zł (słownie: dziesięć złotych).

Strona przelewem z 11 maja 2020 r. uiściła w całości powyższą opłatę skarbową na właściwy rachunek bankowy.

Z up. Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego *Kamil Wilde*